

[Ib Thyregod.]

kendskab til det arbejde, der gøres bl. a. i forbindelse med lovforberedelsen, og har fået et meget stærkt indtryk af den indsats, der gøres af embedsmændene her. Det er også klart, at der på en række offentlige kontorer arbejdes hårdt og gøres en stor indsats. Men administrationen er vokset op i traditioner, som går langt tilbage i tiden, ja, helt tilbage til enevældens tid, og en fornyelse med nye arbejdsformer er tilsyneladende ikke trængt igennem sammen med den tekniske udvikling, sandsynligvis fordi regeringen ikke har sat tilstrækkeligt ind på dette område, hverken gennem forvaltningsnævnet eller det i 1965 oprettede administrationsråd.

Dette administrationsråd blev nedsat i henhold til et cirkulære fra økonomiministeren. Det virker som regeringens organ; det virker som ministerens rådgivende organ, og de undersøgelser, der foretages, kommer kun til folketingets kendskab i det omfang, de pågældende ministre ønsker at forelægge oplysningerne for folketinget. Det kom klart frem i foråret, da vi behandlede kildeskatteforslaget, og hvor der forelå en skitse fra administrationsrådets sekretariat om administrationen af kildeskatten — en skitse, som ikke kom frem for udvalget, men først senere kom frem, efter at udvalgsmedlemmerne var blevet gjort bekendt med den gennem udtalelser fra fhv. statsminister Viggo Kampmann.

Regeringen og ministre har betragtet administrationsrådets forslag og skitser som noget internt, der åbenbart ikke kommer folketingsudvalgene ved. Hvis man ser i cirkulæret om statens administrationsråd, vil det da også fremgå, at administrationsrådet er nedsat af økonomiministeren, og at det afgiver beretning til denne, som derefter en gang om året videregiver den til folketinget med eventuelle bemærkninger. En løbende orientering om administrationsrådets virksomhed på et tidligt tidspunkt kommer ikke frem for folketinget.

Jeg husker, at da vi behandlede lovforslaget om Danmarks Statistik og i folketingsudvalget prøvede på at få kendskab til det udkast, som var udarbejdet forud af administrationsrådet, blev det af ministeren sagt, at det var internt, og at vi ikke kunne få kendskab til det. Det er bl. a. det,

som er utilfredsstillende, fordi det netop er gennem lovforslag, lovforberedelse og folketingets virksomhed i øvrigt, at de største administrative vanskeligheder kan skabes. Er lovene først givet, er der i mange tilfælde skabt administrative vanskeligheder, som det vil være vanskeligt bag efter at fjerne ved administrationsrådets virksomhed.

Som eksempler på en sådan administrationskrævende lovgivning kan vi nævne kildeskatteloven, som blev gennemført i foråret, og hvorom ikrafttrædelsesloven skal gennemføres nu i dette efterår.

Der er navnlig 3 områder, hvor man efter vor opfattelse først og fremmest bør sætte ind med hensyn til rationalisering. Der bør for det første ske en decentralisering af administrationen, således at en række af de sager, som behandles af ministerierne, lægges ud til afgørelse på det lokale plan hos sogneråd, amtskommunale råd, byråd osv. I øjeblikket er det således, at en række sager, f. eks. dispensationssager, skal ind til boligministeriet, til justitsministeriet og andre ministerier for at få deres endelige afgørelse, og det er klart, at det medfører forsinkelse for de borgere, der har en sag, og tidsspilde for administrationen. Det er utvivlsomt rigtigt, som ministeren nævnte, at der er ved at ske en udvikling på dette område derved, at afgørelser lægges ud på lokalt plan; men udviklingen er langtfra tilstrækkeligt fremme.

Det andet, der her bliver tale om, er anvendelse af moderne kontormetoder. Her tænker jeg ikke alene på diktafoner og stenografer, som jo er en selvfølge i enhver privat virksomhed, men også på moderne EDB-teknik. Det er jo stadig sådan i ministerierne, at man i vidt omfang anvender de fremgangsmåder, man har anvendt gennem en række år, med referater og indstillinger, med referenter og overreferenter, og at en sag passerer en række led, før den endelige afgørelse kommer. Moderne kontorteknik og moderne EDB-teknik må anvendes på dette område.

Det har også ofte været kritiseret, at der anvendes overkvalificeret arbejdskraft navnlig på områder, hvor det meget vel kunne være f. eks. kontorpersonale, der tog sig af spørgsmål, som blev afgjort af akademikere. Her mener jeg det må være rigtigt, således